

numele morții, ana

Teodor Dume

nici nu știu dacă m-a iubit
mi-a spus doar că nimic
nu mai contează și că singurătatea
o scrijelește pe suflet

apoi a plecat...

mi-aș fi dorit
înainte să-i strig numele
să vorbesc cu Dumnezeu și poate
împreună să împletim lumina
în suvițe subțiri
să pot intra în întuneric
ca într-un templu
apoi
să revin pe lavița de lângă poartă să
vorbim despre dimineți nesfârșite
și despre lucrurile rămase neterminate
dar Dumnezeu a ațipit

mi-am dat seama că rugăciunea
ajută doar atunci când
te reîntorci în tine
și suferi

știu că nu mai am timp să
îmblânez moartea pitită sub scări
însă știu că-n fiecare zi
din durerea mea se va naște o altă viață